

2010-2011
29.09.2010

10/921

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

2010-2011 Eğitim ve Öğretim Yılı arifesinde halan devam etmekte olan ve artık bir kangrene dönüşen eğitim sorunlarının ayrıntılı bir biçimde araştırılması ve gerekli önlemlerin alınması için Anayasa'nın 98'inci, TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105. maddeleri uyarınca Meclis araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz. Saygılarımızla.

1-M.NURİ YAMAN	MUŞ
2-SELAHATTİN DEMİRTAŞ	DİYARBAKIR
3-GÜLTAN KIŞANAK	DİYARBAKIR
4-AYLA AKAT ATA	BATMAN
5-BENGİ YILDIZ	BATMAN
6-AKIN BİRDAL	DİYARBAKIR
7-EMİNE AYNA	MARDİN
8-FATMA KURTULAN	VAN
9-HASİP KAPLAN	ŞIRNAK
10-HAMİT GEYLANİ	HAKKARİ
11-İBRAHİM BİNİCİ	ŞANLIURFA
12-MEHMET NEZİR KARABAŞ	BİTLİS
13-MEHMET UFUK URAS	İSTANBUL
14-OSMAN ÖZÇELİK	SİİRT
15-ÖZDAL ÜÇER	VAN
16-PERVİN BULDAN	İĞDIR
17-SEBAHAT TUNCEL	İSTANBUL
18-SEVAHİR BAYINDIR	ŞIRNAK
19-SIRRI SAKIK	MUŞ
20-ŞERAFETTİN HALİS	TUNCELİ

GEREKÇE

Her geçen gün içten içe çürüyerek bir enkaz haline getirilmiş eğitim sistemimiz eğitim emekçilerinin çabaları ile okullarda yürütölmeye çalışılmaktadır. İlköğretimden başlayarak tam anlamıyla bir yarış içine sokulan çocuklarımız ve gençlerimiz arasındaki eğitim rekabeti, dershanelerle daha da artmış, oluşan dersane sistemi okullarda verilen eğitimin niteliğini tamamen yitirmesine, en temel işlevlerini bile yerine getiremez duruma gelmesine neden olmuştur.

Eğitim, tüm dünya çapında evrensel bir insan hakkı olarak kabul edilmektedir. Bunun altında yatan en önemli etken eğitimin; insan kişiliğinin tüm yönleriyle gelişmesinde çok önemli bir faktör ve insanların kendilerini gerçekleştirmeleri ve özgürleşmeleri ile doğrudan ilişkili bir süreç olmasıdır.

Öğretmenlik mesleği giderek değersizleştirilmiştir. Öğretmen açıkları giderilmemiş, sayıları 400 bini bulan işsiz öğretmenlerin atamaları yapılmadığı gibi, mevcut öğretmen açıkları, sayılarının yüz bini aştığını tahmin ettiğimiz ücretli ve vekil öğretmenler aracılığıyla kapatılmaya çalışılmaktadır. Öğretmen açığı evrensel ve bilimsel kriterlere göre hesaplanmamaktadır.

Eğitim kamusal hak olmaktan çıkmış paralı hale getirilmiştir. İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nde eğitimin; cinsiyet, ırk, etnik yapı ve ulus gibi ayrımlar gözetilmeksizin her bireyin hakkı olduğu açıklanmıştır. Eğitimin temel bir insan hakkı olması, kamusal sorumluluğu, yani devletin herhangi bir ayırım gözetmeden herkese, eşit ve nitelikli eğitimi parasız olarak sunmasını gerektirmektedir. Her tür ve düzey eğitim; sınıf, ırk, renk, cinsiyet, dil, din, politik görüş, ulus, etnik köken gibi ayrımlar yapılmadan herkese sağlanmalıdır. Türkiye Cumhuriyeti hükümetleri imzaladığı eğitim hakkıyla ilgili ve eğitimde ayrımcılığın önlenmesine ilişkin uluslararası anlaşmalar ve Anayasa ve ilgili yasalardaki hükümler gereği, eğitim hakkının kullanımının önündeki engelleri aşmak üzere etkin çalışmalar yürütmek zorundadır. Oysa devletin kamu hizmetlerini büyük ölçüde gözden çıkarmış olması, bugüne kadar geniş halk kesimlerini olduğu kadar eğitim sistemini ve eğitimin bileşenlerini de olumsuz etkilemiştir.

2010 – 2011 eğitim ve öğretim yılının ekonomik yükü yine velilerin omuzlarına yüklenmiştir. Okullar açılırken okulların fiziksel sorunları giderilmemiştir. Türkiye'de okul ve derslik sayısı öğrenci sayısına paralel olarak ve ihtiyaca yanıt veren düzeyde değildir. Okulların üçte ikisinde ikili eğitim yapılmakta, birleştirilmiş eğitim ve taşımali eğitim uygulamaları sürmektedir.

Ders kitaplarının ücretsiz dağıtımı, İktidarın rant dağıtım aracına dönüşmüştür. Kalabalık sınıflarda eğitim hem öğretmenler hem de öğrenciler açısından önemli bir sorun olmayı sürdürmektedir. Okulların fiziki yapı ve donanım açısından yaşadığı eksiklikler sağlıklı bir eğitim hizmetinin verilmesini güçleştiren önemli bir unsurdur.

İlköğretimde okullaşma oranı %98'ler düzeyindedir. Ortaöğretimde ise okullaşma oranının %60'lar civarında kalması düşündürücüdür. Okula gitmeyenlerin önemli bir bölümünü kız çocukları oluşturmaktadır.

Bireylerin kendi anadillerinde eğitim görme hakkı önündeki engeller sürmektedir. Eğitim ve bilim emekçilerinin ekonomik, demokratik, sosyal ve özlük haklarında kayda değer bir iyileştirme yapılmamıştır. Eğitimde eşitsizlik ve adaletsizliğin en önemli göstergelerinden birisi olarak bölgeler ve iller arası gelir dağılımındaki eşitsizlik devam etmektedir. Ekonomik imkânların kısıtlılığı, çocuğun okula devamını engelleyen en önemli faktördür.

Genel liselerin Anadolu liselerine dönüştürülmesi sürecinin eğitim sürecine etkileri öğrenciler ve genel liselerde görev yapan öğretmenler açısından çok sayıda mağduriyet yaratacaktır. Eğitimin herhangi bir alanında düzenleme yapılırken eğitim sendikalarının görüşlerine başvurulmaması, yaşanacak mağduriyetleri daha da arttırmaktadır. Öğretmenliğin kariyer basamaklarına ayrılmasına yol açan 5204 Sayılı Yasa (başöğretmen, uzman öğretmen vb.) öğretmenler arasında çatışmalara, ayrımcılığa, adaletsizliğe, huzursuzluğa yol açmaktadır.